

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/123/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110231320
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1110231320.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v právnej veci žalobcu v 1. rade: Lawyer Partners a.s., Prievozská 37, 821 09 Bratislava, IČO: 35 944 471, v 2. rade: Lawyers Group s.r.o., Prievozská 37, 821 09 Bratislava, IČO: 46 524 185 obaja v zastúpení: Fridrich Paľko s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, 813 06 Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.
Žalovanej strane súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 02.07.2010 doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 14.07.2010 sa žalobca v 1. rade domáhal voči žalovanej vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým mal súd určiť, že žalovaná Slovenská republika je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi v 1. rade nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra, pretože tento neprijal návrhy žalobcu v I. rade na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronickou formou dňa 24.07.2006 a zároveň sa domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu spolu vo výške 35.363.672,31 EUR do 3 dní od právoplatnosti rozsudku titulom náhrady škody a nemajetkovej ujmy.

2. Žalobca v 1. rade žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.07.2005 v súlade so svojim podnikateľským zámerom uzatvoril so Slovenským rozhlasom rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok. O platnosti danej zmluvy a o zachovaní jej právnych účinkov rozhodol dňa 20.10.2008 Okresný súd Bratislava I v konaní sp. zn. 7C 144/2006. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2008. Predmetom rámcovej zmluvy bolo postúpenie pohľadávok nezaplatených koncesionárskych poplatkov postupom Slovenský rozhlas na postupníka Lawyer Partners a.s. Dňa 20.09.2005 došlo k uzavretiu Realizačnej zmluvy č. 1, podľa ktorej došlo k postúpeniu 265.362 pohľadávok Slovenského rozhlasu z koncesionárskych poplatkov na žalobcu v 1. rade za uhradenú odplatu v sume 91.619.930,- Sk. Konkretizácia pohľadávok bola zachytená na CD nosiči, ktorý odovzdal postupca postupníkovi tak ako to potvrdzuje Protokol o odovzdaní hmotného nosiča informácii so zoznamom postúpených pohľadávok k realizačnej zmluve č. 1 zo dňa 20.09.2005. Dňa 27.01.2006 došlo k uzavretiu Realizačnej zmluvy č. 2, podľa ktorej došlo k postúpeniu 90.555 pohľadávok Slovenského rozhlasu z koncesionárskych poplatkov na žalobcu v 1. rade za uhradenú odplatu v sume 14.136.760,- Sk. Konkretizácia pohľadávok bola zachytená na CD nosiči, ktorý odovzdal postupca postupníkovi tak ako to potvrdzuje Protokol o odovzdaní hmotného nosiča informácii so zoznamom postúpených pohľadávok k realizačnej zmluve č. 2 zo dňa 13.03.2006. Žalobca v 1. rade sa stal na základe záväzkovo - právneho vzťahu oprávneným vlastníkom 355.917 pohľadávok z koncesionárskych poplatkov. Každá pohľadávka je tvorená istinou, ktorá predstavuje nezaplatený koncesionársky poplatok za používanie rozhlasového prijímača a príslušenstvom, ktoré predstavuje majetkovú sankciu za nesplnenie povinnosti riadne a včas zaplatiť koncesionársky poplatok

- poplatok z omeškania. Koncesionárske poplatky boli v čase postúpenia upravené zákon č. 212/1995 Z.z., ktorý bol viackrát novelizovaný. Žalobcovi v 1. rade sa podarilo na základe zhody na kompromisnom riešení uzavrieť s množstvom dlžníkov dohodu o novácií ich záväzkov vyplývajúcich z neuhradených koncesionárskych poplatkov. Voči dlžníkom, ktorí z rôznych subjektívnych dôvodov odmietli uzatvoriť dohody o novácií, žalobca v I. rade v záujme ochrany svojich majetkových práv postupoval súdnou cestou a podal na viaceré okresné sudy žaloby na plnenie podľa procesných pravidiel upravených Občianskym súdnym poriadkom. Žalobca v 1. rade legitímne očakával, že sudy po oboznámení sa so skutkovým a právnym stavom veci a po vykonanom dokazovaní deklaratórne rozhodnú o povinnosti dlžníkov zaplatiť mu nárokované pohľadávky. Vzhľadom na veľký počet dlžníkov a teda veľký počet žalôb sa žalobca v 1. rade rozhodol urobiť svoje podania elektronickými prostriedkami. S využitím počítačového systému spracoval žalobné návrhy a umiestnil ich na optické nosiče Digital Versatile Disc (DVD), ktoré spolu s vysvetľujúcim sprievodným listom zaslal na miestne a vecne príslušné okresné sudy. Napriek tomu, že zaslané žaloby boli bez formálnych väd a zvolený spôsob podania bol realizovaný v súlade so zákonom niektoré okresné sudy ich odmietli prijať a vrátili ich žalobcovi v 1. rade.

3. Uplatnenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy sa žalobca v 1. rade domáhal v dôsledku nezákonného úradného postupu Okresného súdu Nitra. Žalobca v I. rade postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 05.11.2009, doručeným MS SR dňa 02.12.2009 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktoré však na žiadosť žalobcu v I. rade nereagovalo.

4. Vo veci nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra žalobca v I. rade uviedol, že Okresný súd Nitra odmietol prijať podania žalobcu v I. rade zo dňa 24.07.2006 urobené elektronickými prostriedkami. Žalobca v I. rade žaloby na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh doručil Okresnému súdu Nitra, pričom podanie urobil v zmysle § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku elektronickými prostriedkami obsahujúcimi elektronické dokumenty - žaloby - podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Spolu so žalobami na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh žalobca v I. rade Okresnému súdu Nitra zároveň doručil Sprievodný list k návrhu, v ktorom súd informoval o urobenom podaní, zvolenej forme a obsahu optického nosiča DVD. Na podanie reagoval Okresný súd Nitra listom, ktorým žalobcovi v I. rade oznámil, že nemá k dispozícii elektronickú podateľňu, v dôsledku čoho nespĺňa podmienky zákona č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a preto vracia žalobcovi v I. rade elektronické dokumenty uchované na DVD nosičoch. Na stanovisko Okresného súdu Nitra žalobca v I. rade reagoval písomne a trval na prijatí svojho podania, pretože bolo uskutočnené v súlade so zákonom teda v súlade s § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca v I. rade upozornil Okresný súd Nitra na nutnosť postupovať v súlade s relevantnými primárnymi a sekundárnymi normatívnymi aktami a prijať podanie urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom a súčasne podľa § 132 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy pri prijímaní podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom postupovať podľa osobitných predpisov a takto prijaté podanie odovzdať podateľni na ďalší postup podľa § 129 cit. vyhlášky. Postup Okresného súdu Nitra bol nezákonný, žalobcovi v I. rade bolo postupom Okresného súdu Nitra zabránené, aby sa dovolal ochrany svojich legitímnych majetkových práv v občianskom súdnom konaní. O nezákonnosti postupu Okresného súdu Nitra predstavujúceho porušenie základného práva poškodeného na prístup k súdu právoplatne rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 14.10.2008 sp.zn. II. ÚS 65/08-121.

5. Žalobcovi v I. rade vznikla materiálna škoda z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním, ktorá spočíva v zániku majetkových práv, pretože došlo k premlčaniu práv na zaplatenie súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva, v ušlom zisku, pretože žalobca v I. rade nemohol po dobu dlhšiu ako dva roky podnikateľsky zužitkovať finančné prostriedky, ktoré by nadobudol prevodom alebo úhradou súdne uplatnených pohľadávok, v úročení finančného kapitálu poškodeného, pretože mal a stále má bez akéhokoľvek výnosu viazaný finančný kapitál, ktorý investoval do nákupu súdne uplatnených pohľadávok, v nákladoch žalobcu v I. rade, pretože musel bez akejkoľvek náhrady vynaložiť náklady na ochranu svojho práva na prístup k súdu a na ochranu majetkových práv. Nemajetková ujma spočíva v satisfakcii, pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním žalobca v I. rade utrpel masívny a mnohokrát sa opakujúci zásah do základných práv, najmä práva na prístup k súdu a práva vlastníť majetok.

6. Žalobca v I. rade si uplatnil náhradu majetkovej škody vo výške 33.006.109,01 EUR, ktorá bola spôsobená porušením práva na prístup k súdu tým, že došlo k premlčaniu práv na zaplatenie pohľadávok žalobcu v I. rade, čo spôsobilo nevymáhateľnosť týchto pohľadávok a zánik majetkových práv navrhovateľa vo vzťahu k istine. Škoda vo výške 33.006.109,01 EUR je súčtom majetkovej škody

na istine pohľadávok vo výške 9.859,92 EUR a na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania vo výške 32.996.249,09,- EUR. Škoda na istine pohľadávok vo výške 9.859,92,- EUR je sumou jednotlivých pohľadávok, ktoré boli uplatnené návrhmi na začatie konania podané súdu dňa 24.07.2006. Okresný súd neprijatím návrhov vylúčil účinok § 112 veta prvá Občianskeho zákonníka, čím spôsobil plynutie premlčacej doby vo vzťahu k majetkovým právam žalobcu v I. rade, bezdôvodne vystavil žalobcu v I. rade reálnemu riziku zamietnutia podaných návrhov v prípadoch ak žalovaný uplatní námietku premlčania. Obava žalobcu v I. rade o reálne vymoženie legálne nadobudnutých pohľadávok sa naplnila keď všetky práva na zaplatenie pohľadávok, ktoré si žalobca v I. rade uplatnil elektronickým podaním na okresnom súde sú premlčané. Škoda na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania predstavuje sumu vo výške 32.996.249,09,-EUR. Žalobca v I. rade, aby mohol vymáhať poplatky z omeškania musel najprv uplatniť postup upravený v rozhodnom čase platným § 9 zákona č. 212/1995 Z.z. a musel dodržať postup podľa § 8 zákona č. 212/1995 Z.z., aby mohol pristúpiť k uplatneniu práva na poplatok z omeškania uplatniť právo na úhradu pohľadávky z koncesionárskeho poplatku na súde. Okresný súd však jeho návrh, ktorým uplatňoval právo na úhradu pohľadávky z koncesionárskeho poplatku neprijal a tým spôsobil premlčanie práva na zaplatenie pohľadávky z koncesionárskeho poplatku a zamedzil uplatňovanie súvisiaceho práva na poplatok z omeškania. Okresný súd teda spôsobil i materiálnu škodu vo výške poplatku z omeškania. Škoda vo výške 1.650.305,- EUR, ktorej náhradu si žalobca v I. rade uplatnil predstavuje ušlý zisk, pretože žalobca v I. rade nemohol po dobu dlhšiu ako dva roky podnikateľsky zužitkovať finančné prostriedky, ktoré nadobudol prevodom alebo úhradou súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva. Suma 1.650.305,- EUR je sumou ušlého zisku žalobcu v I. rade, ktorý viaže na blokáciu finančného majetku vyjadreného v súdne uplatnených pohľadávkach a ich príslušenstve. Súdny začali spracovávať agendu poškodeného t.j. začali s konaním o návrhoch poškodeného až po rozhodnutí Ústavného súdu SR konať v jednotlivých veciach. Od podania každého návrhu na začatie konania do jeho registrácie uplynulo objektívne viac ako dvojročné obdobie nečinnosti. Počas tohto obdobia okresné sudy bez právne relevantného dôvodu nekonali o návrhoch a blokovali jeho finančné prostriedky vyjadrené v majetkových právach (pohľadávkach). Ak by sudy konali v primeranej lehote, došlo by k prejednaniu a meritórnemu rozhodnutiu vecí v primeranej lehote, žalobca v I. rade mohol speňažené pohľadávky s príslušenstvom investovať minimálne formou vkladu na termínovaný účet v banke, čím by mu priniesol zisk v podobe úroku. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k 01.01.2009 - 2,50% p.a. Škoda vo výške 429,95,- EUR predstavuje úročenie finančného kapitálu poškodeného, ktorý je doposiaľ umŕtvený v neprejednaných súdne uplatnených pohľadávkach. Ak by súd postupoval dôsledne podľa procesných pravidiel došlo by k prejednaniu a meritórnemu rozhodnutiu vecí v primeranej lehote a investovaný finančný kapitál by sa podľa podnikateľského plánu poškodeného zužitkoval a transformoval na profit. Okresný súd zmaril finančnú investíciu poškodeného, ktorá mohla byť bez akéhokoľvek rizika minimálne zúročená formou vkladu na terminovanom účte v banke. Škoda vo výške 63.925,35 EUR bola spôsobená vynaložením finančných prostriedkov na ochranu legitímnych práv žalobcu v I. rade t.j. na úhradu poplatkov, trov právneho zastúpenia, nákladov na telekomunikačné, poštovné, administratívne a tlmočnicke výdaje. Táto suma pozostáva zo sumy 1.912.936,- Sk, t.j. 63.497,84 EUR, t.j. zo sumy nákladov a výdavkov vynaložených na vnútroštátnej úrovni ako trovy právneho zastúpenia zaplatené JUDr. Miroslavovi Pavelkovi, za právne služby poskytnuté žalobcovi v I. rade v rámci zastupovania pred okresným súdom, keď sa jedná o 974 žalôb x 1.964,- Sk = 1.912.936,- Sk. Suma 1.946,- Sk predstavuje výpočet náhrady trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby á 500,- Sk - príprava a prevzatie právneho zastúpenia, písomné podanie vo veci samej - predsúdna upomienka, spracovanie písomného podania - návrh na vydanie platobného rozkazu a 2 x režijný paušál á 150,- Sk, 1 x režijný paušál á 164,- Sk. Ďalej zo sumy 427,51 eur predstavujúcej trovy právneho zastúpenia zaplatené JUDr. Miroslavovi Pavelkovi a JUDr. Jaroslavovi Fridrichovi za právne služby poskytnuté navrhovateľovi v rámci zastupovania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.

7. Žalobcom v I. rade uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 642.840,- EUR je sumou všetkých čiastkových nárokov žalobcu v I. rade, ktoré sa viažu na porušenie práva na prístup k súdu v 974 prípadoch, pričom žalobca v I. rade žiadal o priznanie 660,- eur za každé jednotlivé porušenie základného práva. Podľa žalobcu v I. rade ním uplatnená výška nemajetkovej ujmy je spravodlivou satisfakciou za mnohonásobné a výrazné porušovanie práva na prístup k súdu, ktoré spôsobilo žalobcovi v I. rade trvajúci stav nespravodlivosti a právnej neistoty. Žalobca v I. rade za každé jednotlivé porušenie základného práva žiadal 660,- eur pričom sa opiera o prax, tradície a poukazuje na priznanie zadosťučinenia v iných veciach pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Mnohonásobné a výrazné porušenie práva na prístup k súdu spôsobilo žalobcovi v I. rade stav právnej neistoty a nespravodlivosti, stratu šancí pred vnútroštátnym súdom vo vzťahu ku každému návrhu a to vzťahu ku každému podanému návrhu t.j. ku každému konaniu, výsledkom, ktorého malo byť deklaratórne rozhodnutie

súdu o majetkovom práve žalobcu v I. rade. Vzhľadom k okolnosti danej veci mal žalobca v 1. rade za to, že len konštatovanie porušenia základného práva nie je dostatočným zadosťučinením. Je odôvodnené priznať žalobcovi v 1. rade aj náhradu nemajetkovej ujmy.

8. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomným podaním zo dňa 16.08.2011, doručeným súdu dňa 18.08.2011. Navrhla žalobu ako neopodstatnenú v celom rozsahu zamietnuť, keď žalobca v I. rade nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Žalovaná k nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Nitra uviedla, že je pravdou, že okresný súd neprijal podania žalobcu v I. rade urobené elektronickými prostriedkami pre technickú nepripravenosť. K nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť dňa 24.07.2006 a teda ak žalobcovi v I. rade mala vzniknúť škoda neprijatím návrhov na začatie konania, lehota na uplatnenie nároku uplynula dňa 24.01.2010. Žaloba vo veci samej bola podaná dňa 14.07.2010 a z toho dôvodu žalovaná vzniesla z opatrnosti námietku premlčania nároku s poukazom na § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody žalovaná uviedla, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru žalovanej však žalobca v I. rade existenciu škody nepreukázal keď nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické a podľa názoru žalovanej žalobca v I. rade ani nie je schopný produkovať dôkazy preukazujúce vznik škody a to z nasledovných dôvodov:

8.1. forma podania, keď podľa § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Žalobcovi v I. rade nič nebránilo, aby svoje návrhy doručil súdu aj v inej forme ako práve elektronickými prostriedkami, ak mal reálny záujem na uplatnení pohľadávok súdnou cestou. Žalobca v I. rade svojim konaním už od počiatku nepredchádzal riziku vzniku škody, nevyužil iné spôsoby podania svojich návrhov a ak by mu aj škoda neprijatím návrhom súdom vznikla, je potrebné zohľadniť § 415 a § 417 Občianskeho zákonníka.

8.2. premlčanie, keď nie je pravdivé tvrdenie žalobcu v I. rade, že došlo k zániku jeho majetkových práv z dôvodu ich premlčania, keďže majetkové práva premlčaním nezanikajú a nezaniká ani nárok na ich uplatnenie. Pri návrhoch, ktoré žalobca v I. rade podal na okresnom súde v uvedený deň 24.07.2006 je možné konštatovať, že občianske súdne konanie bolo začaté dňom doručenia návrhu na začatie konania, ak návrh spĺňal náležitosti podľa § 79 Občianskeho súdneho poriadku. Tento účinok prípadný nesprávny úradný postup nemohol vylúčiť, v dôsledku čoho aj konania, ktoré chcel žalobca v I. rade vyvolať návrhmi na začatie konania vo forme podaní urobených elektronickou formou, boli začaté dňom doručenia príslušného nosiča bez ohľadu na to, či ich súd prijal alebo nosič z dôvodu technickej nepripravenosti vrátil žalobcovi v I. rade. Pre posúdenie včasnosti uplatneného nároku je teda rozhodujúci okamih podania návrhov na súd. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala i na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 65/08-121 zo dňa 14.10.2008 z ktorého je nepochybné, že v zmysle tohto rozhodnutia na zabezpečenie nápravy mali byť návrhy zaregistrované tak, ako keby boli podané ku dňu, kedy ich žalobca v I. rade predložil súdu po prvýkrát.

8.3. postoj žalobcu v I. rade, keď z vyjadrení okresných súdov vyplýva, že postup žalobcu v I. rade vo veci nenasvedčoval tomu, že by mal záujem o úspešné uplatnenie predmetných nárokov súdnou cestou. Súdy po zavedení elektronickej podateľne opakovane vyzývali žalobcu v I. rade o dodatočné predloženie návrhov, avšak bezvýsledne, pričom súdy boli ochotné prijať tieto návrhy s právnymi účinkami zachovanými podľa pôvodného dátumu doručenia. V prípade Okresného súdu Nitra bol priebeh nasledujúci: Žalobca v I. rade doručoval návrhy na začatie súdnych konaní dňa 31.03.2006 ako aj dňa 24.07.2006. Nosiče doručené dňa 31.03.2006 okresný súd vrátil pre technickú nepripravenosť, nosiče predložené dňa 24.07.2006 si však ponechal s tým, že počká na vyriešenie technických problémov súvisiacich s prijímaním elektronických podaní. Začiatkom roka 2007, po nainštalovaní softvéru QSign pristúpil súd k prijímaniu návrhov v počte 1382 z nosičov, ktoré mal súd uložené v trezore a to pri akceptovaní ich prvého podania na súd, t.j. k 31.03.2006. Po prijatí návrhov sudcovia zistili, že návrhy vykazujú viaceré procesné nedostatky (nesprávne uvedené mená a adresy odporcov, neúplné listinné doklady ~ bez dátumov a podpisov) a ani v jednej veci nebol zaplatený súdny poplatok. Vzhľadom na uvedené súd začal najskôr odstraňovať nedostatky podaní postupom podľa § 43 ods. 1 OSP. Podania, ktoré neboli doplnené a na ich základe nich nebolo možné pokračovať v konaní (cca. 20 vecí) súd odmietol, niektoré návrhy postúpil inému súdu a vo všetkých ostatných veciach súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdnych poplatkov. Žalobca napriek výzve ani v jednej veci súdny poplatok nezaplatil, preto boli tieto konania zastavené, rozhodnutia o zastavení konania nadobudli právoplatnosť v priebehu v priebehu marca 2009. Žalobca tak sám spôsobil, že veci nemohli byť meritorne prejednané. V časti návrhov, ktoré neboli okresným súdom zaregistrované ani po zavedení elektronickej podateľne (z dôvodu nevedomosti súdu o tom, že nosiče doručené dňa 31.03.2006 neobsahovali totožné návrhy ako nosiče doručené dňa 24.07.2006) žalovaná uviedla, že žalobca v I. rade tieto na výzvu súdu nepredložil a

teda znemožnil aj naplnenie príkazu daného Ústavným súdom SR okresnému súdu (sp. zn. II. ÚS 65/08). Žalobca teda disponoval informáciou o možnosti súdu prijať jeho podania (nakoľko o 1382 návrhoch súd konal a rozhodol), na výzvy súdu (naposledy listami zo dňa 15.02.2010 a 18.02.2011) predložiť návrhy obsiahnuté na nosiči zo dňa 24.07.2006 nereagoval, čím znemožnil súdu vo veci konať a rozhodnúť.

8.4. vymožitelnosť pohľadávok keď žalobca v I. rade na preukázanie vzniku škody by musel produkovať dôkazy preukazujúce pri každej individuálnej pohľadávke a) existenciu odporcu (z vyjadrenia súdov vyplynulo, že odporcom tak ako ich označil žalobca v I. rade sa nepodarilo doručovať písomnosti a teda nie je zrejmé či tieto subjekty existovali), b) právoplatné rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu pre vznesené námietku premlčania, c) vymožitelnosť pohľadávky od odporcu v čase kedy malo dôjsť k predpokladanému vydaniu platobného rozkazu resp. rozhodnutia súdu. Bez preukázania týchto skutočností nie je možné hovoriť o vzniku škody ani v prípade ak by mal súd za preukázané, že postupom okresného súdu došlo k premlčaniu pohľadávok, čo však žalovaná namietala.

9. Žalovaná tiež uviedla, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi v I. rade materiálnu škodu uplatnenú v tomto konaní pretože žalobca v I. rade vznik škody nepreukázal a nie je možné predpokladať, že ju preukáže. nedôvodný je nárok spočívajúci v materiálnej škode vo výške 33.006.109,01€ odôvodňovaný premlčaním nárokov, nakoľko k premlčaniu nárokov konaním na súde nedošlo. Poukázala i na tú skutočnosť, že žalobca v I. rade sa domáhal návrhmi od odporcov zaplatarenie len istiny a nie poplatkov z omeškania, ktorých náhradu si však v tomto konaní uplatňuje. Žalobca v I. rade nepreukázal ani dôvodnosť škody 1.650.305,-€, ktorá má vyjadrovať ušlý zisk, materiálnej škody vo výške 429,95€, ktorá vyjadruje úročenie finančného kapitálu žalobcu v I. rade ako ani v nákladoch na súdne spory. Nároky nemôžu byť opodstatnené už len preto, že zatiaľ neprebíha meritórne konanie a ani jedna uplatnená pohľadávka nebola právoplatne prisúdená takže nie je zrejmé či nároky žalobcu v I. rade sú legitímne a či bude v konaniach úspešný. Samotné prejednanie veci v primeranej lehote nezaručuje reálnu vymožitelnosť priznaných prostriedkov a nie je teda zrejmé, kedy by jednotlivé pohľadávky v skutočnosti zo strany odporcov boli zaplatené, či by vôbec k zaplatareniu došlo. Nie je možné reálne stanoviť termín, od ktorého by žalobca v I. rade finančné prostriedky teda mohol využívať a akýkoľvek takto uplatňovaný zisk je hypotetický. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade nákladov žalobcu v I. rade vynaložením finančných prostriedkov na ochranu legitímnych práv t.j. úhradu poplatkov trov zastúpenia nie je odôvodnená. Trovy spojené s konaniami vedenými pred okresným súdom mali a mohli byť uplatnené súčasne s podanými návrhmi a o týchto nárokoch rozhodnuté nebolo. trovy konania pred Ústavným súdom SR boli žalobcovi v I. rade priznané predmetným nálezom Ústavného súdu.

10. Vo vzťahu k nároku žalobcu v I. rade na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch žalovaná poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 65/08 zo dňa 14.10.2008 vo veci sťažnosti žalobcu v I. rade na postup Okresného súdu Nitra a uviedol, že ak Ústavný súd SR nevzhliadol dôvody pre priznanie finančného zadostučinenia žalobcovi v I. rade, tak má za to, že žalobcovi v I. rade žiaden nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nevznikol pričom vzhľadom na popísané okolnosti prípadu ale najmä neochotu žalobcu v I. rade spolupracovať so súdmi pri vytvorení podmienok na pokračovanie v konaní, nemožno nemajetkovú ujmu priznať. Jej priznanie by bolo v rozpore s § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. a aj v rozpore s princípom spravodlivosti.

11. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti ako ďalšiemu predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu žalovaná uviedla, že v danej veci nemožno tvrdiť, že žalobcovi v I. rade vznikla ním uplatnená škoda v priamej príčinnej súvislosti s postupom Okresného súdu Nitra.

12. Pred začatím konania vo veci samej žalobca v I. rade podaním zo dňa 26.02.2012, doručeným súdu dňa 28.02.2012 označeným ako spresnenie petitu navrhol, aby súd podľa § 95 Občianskeho súdneho poriadku pripustil spresnenie žalobného petitu v časti o zaplatarenie istiny tak, že žiadal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov 9.859,92 EUR, na príslušenstve tvorenou sumou poplatkov z omeškania 32.996.249,09 EUR, na príslušenstve tvorenou sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 63.497.84 EUR a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 342.840,- EUR. Žalobca v I. rade zároveň uviedol, že po spresnení petitu ďalej netrvá na náhrade škody vo výške 1 651.255,46 EUR.

13. Súd podanie žalobcu v I. rade, ktorým žiadal, aby súd aplikoval postup podľa § 95 Občianskeho súdneho poriadku a pripustil spresnenie petitu posúdil podľa obsahu ako späťvzatie návrhu v časti o zaplatarenie sumy vo výške 1 651.255,46 EUR.

14. Súd uznesením č. k. 11C 123/2010-256 zo dňa 17.05.2012 konanie podľa § 96 ods. 1 veta tretia Občianskeho súdneho poriadku v časti návrhu o zaplatarenie 1 651.255,46 EUR zastavil a podľa § 95 Občianskeho súdneho poriadku pripustil žalobcom v I. rade požadovanú zmenu petitu návrhu, podľa, ktorého sa žalobca v I. rade domáhal vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým súd určí, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra, pretože

tento neprijal návrhy spoločnosti na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronickou formou dňa 24.07.2006 a vydania rozsudku, ktorým súd uloží žalovanej povinnosť zaplatiť mu

1) na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov 9 859,92 EUR

2) na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania 32.996.249,09 EUR

3) na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 63.497,84 EUR a nemajetkovú ujmu 642.840,- EUR a nahradiť trovy súdneho konania.

15. Žalobca v I. rade podaním doručeným súdu dňa 11.02.2013 doplneným podaním doručeným súdu dňa 15.04.2013 navrhol zámenu účastníka konania podľa § 92 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že v časti návrhu o náhradu škody spočívajúcej v istine, poplatku z omeškania a náhradu nákladov spojených s uplatnením istiny na miesto doterajšieho žalobcu v 1. rade vstúpi do konania ako žalobca v 2. rade spoločnosť Lawyer Group s.r.o.. K podaniu žalobca v 1. rade pripojil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2014, z ktorej súd zistil, že žalobca v 1. rade postúpil pohľadávku v zmysle čl. I tejto zmluvy vo výške 9.859,92 EUR plus príslušenstvo vo výške 33.006.109,01 EUR, pričom v zmluve je uvedené že spolu to predstavuje sumu 33.069,606,85 EUR. Zároveň v zmluve o postúpení pohľadávky v čl. I je uvedené, že bližšia špecifikácia prevádzanej pohľadávky je uvedená v návrhu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zo dňa 02.07.2010 v znení spresneného petitu zo dňa 20.02.2012.

16. Na výzvu súdu žalobca v 1. rade podaním doručeným súdu dňa 15.04.2013 navrhol zmenu návrhu v súvislosti s návrhom na zámenu účastníka konania na strane žalobcu s tým, že navrhol, aby súd v konaní pokračoval o zmenenom návrhu teda, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi v 1. rade nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra, pretože tento neprijal návrhy spoločnosti na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronickou formou dňa 24.7.2006 a rozsudkom tak, uloží žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi v 2. rade

1) na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov 9 859,92 €;

2) na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania 32 996 249,09 €;

3) na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 63 497,84 €. a žalobcovi v 1. rade nemajetkovú ujmu 642 840.-€.

17. Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 11C/123/2011-322 zo dňa 21.05.2013 podľa § 92 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pripustil, aby do konania vstúpil ako účastník na strane žalobcu a to ako žalobca v 2. rade: Lawyer Group s.r.o. a podľa § 95 Občianskeho súdneho poriadku zároveň pripustil navrhovanú zmenu petitu návrhu.

18. Žalobcovia v 1. a 2. rade podaním doručeným súdu dňa 08.04.2014 navrhli zmenu návrhu s tým, že navrhli, aby súd v konaní pokračoval o zmenenom návrhu teda, aby súd: medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi v 1. rade nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra, pretože tento neprijal návrhy žalobcu v 1. rade na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronickou formou dňa 19.10.2006 a rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi v 2. rade, teda spoločnosti Lawyer Group s.r.o.

1) na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov 9.859,92 EUR

2) na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania 32.996.249,09 EUR

3) na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 63.497,84 EUR.

a žalobcovi v 1. rade nemajetkovú ujmu 65 572,08 EUR a nahradiť žalobcovi v 1. a 2. rade trovy súdneho konania. Zároveň vzal žalobca v 1. rade návrh v časti nemajetkovej ujmy vo výške 577 267,92 EUR späť a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil.

19. Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 11C/123/2011-353 zo dňa 28.01.2015 konanie v časti návrhu žalobcu v 2. rade podľa § 141a ods. 1 veta štvrtá Občianskeho súdneho poriadku zastavil nakoľko žalobca v 2. rade zákonným ustanovením § 141a Občianskeho súdneho poriadku predpísaný preddavok na trovy konania v určenej lehote nezložil a konanie v časti návrhu žalobcu v 1. rade o zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 577 267,92 EUR zastavil podľa § 96 ods. 1 veta tretia Občianskeho súdneho poriadku.

20. Na základe odvolania žalobcu v 2. rade proti uzneseniu súdu č.k. 11C/123/2011-353 zo dňa 28.01.2015 rozhodol Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd a to uznesením č.k. 2Co 91/2015-450 zo dňa 2.12. 2016 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bolo konanie o návrhu žalobcu v 2. rade zastavené a v časti trov konania vo vzťahu medzi žalobcom v 2. rade a žalovanou zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

21. Súd podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal a rozhodol vo veci na pojednávaní konanom dňa 21.11.2017 za účasti zástupcov sporových strán. Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahom zápisnice o pojednávaní vo veci 16C 163/2011 zo dňa 26.10.2015 o výsluchu štatutárnych

zástupcov žalobcu v 1. a 2. rade - Z.. O. K., predsedu predstavenstva žalobcu v 1. rade a konateľa žalobcu v 2. rade, Z.. S. S., podpredsedu predstavenstva žalobcu v 1. rade a konateľa žalobcu v 2. rade, prednesmi právneho zástupcu žalobcu v 1. a 2. rade a prednesmi povereného zástupcu žalovanej strany, oboznámením listinných dôkazov - Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 148/08-81 zo dňa 24.06.2008, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 05.11.2009 doručená Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 02.12.2009, rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 7C 144/2006-326 zo dňa 20.10.2008, právoplatný dňa 05.11.2008, realizačná zmluva č. 2 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 15.07.2005 zo dňa 27.01.2008, realizačná zmluva č. 2 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 15.07.2005 zo dňa 20.09.2005, Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.07.2005 uzavretá medzi postupcom Slovenský rozhlas a postupníkom BSP Lawyer Partners a.s., obsahom spisu Okresného súdu v Nitre č.k. Spr 451/06, znalecký posudok číslo 01/2009 zo dňa 17.02.2009 vypracovaný znalcom F. S. H., znalec z odboru elektrotechnika, odvetvie Elektronika, Riadiaca technika, výpočtová technika (hardvér), Odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky, Počítačové programy (softvér) elektronika, kópie faktúr, výpisy z účtu v banke a príjmové pokladničné doklady, poštové podmienky s účinnosťou od 01.07.2009, vyjadrenie Slovenskej pošty a.s. zo dňa 24.10.2011 o potvrdení dodania doporučenej zásielky, stanovisko Ing. Jozef Kaffka, riaditeľ správy súdu Najvyšší súd SR Spr 213/2012 zo dňa 01.03.2012, kópia zápisnice o pojednávaní Okresného súdu Bratislava I. v konaní sp. zn. 7C 125/2010 zo dňa 27.10.2011 o vylúčení svedkyne Z.. Z. E.Ň., ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

22. Žalobca v 1. rade dňa 30.03.2006 doručil Okresnému súdu Nitra návrhy na začatie konania - vydanie platobných rozkazov vrátane príloh, pričom podanie urobil elektronickými prostriedkami obsahujúcimi elektronické dokumenty, návrhy podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Spolu s návrhmi na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh žalobca Okresnému súdu Nitra zároveň doručil Sprievodný list k návrhu, v ktorom súd informoval o urobennom podaní, zvolenej forme a obsahu optického nosiča DVD. Na podanie žalobcu v 1. rade reagoval Okresný súd Nitra listom zo dňa 06.04.2006 oznámili žalobcovi v I. rade, na základe stanoviska Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky že súdy slovenskej republiky nemajú na tento účel k dispozícii elektronickú podateľňu, preto nie sú v súčasnosti splnené podmienky osobitného zákona na prijímanie podania elektronickou formou prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitných predpisov. Žalobca v I. rade reagoval listom zo dňa 26.04.2006 ktorom uviedol, že sprievodný list k návrhu nie je podaním v zmysle § 42 ods. 1 OSP lebo ako to vyplýva už z označenia listu, ide len o sprievodný list k návrhom, pričom návrhy na začatie konania (žaloby o vydanie platobných rozkazov) sú zaznamenané v elektronickej podobe na DVD nosiči a sú podpísané zaručeným elektronickým podpisom a opatrené časovou pečiatkou. Žalobca v I. rade tiež konštatoval, že podanie bolo urobené v súlade s § 42 ods. 1 OSP a bolo riadne doručené, a preto v zmysle § 82 ods. 1 OSP považuje 31. marec 2006 za deň začatia konania. Žalobca v I. rade dňa 24. júla 2006 doručil okresnému súdu nové podanie a zaslal mu sprievodný list a 2 kusy DVD nosičov obsahujúce návrhy na vydanie platobných rozkazov spolu s prílohami, pričom návrhy boli podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Okresný súd Nitra listom z 11. augusta 2006 žalobcovi v I. rade oznámil, že podanie urobené 24. júla 2006 nemožno prijať z rovnakých dôvodov ako tomu bolo v prípade prvého podania, a preto mu vracia DVD nosiče. Ďalej žalobcovi v I. rade odporučil, aby podanie urobil v inej forme. Na základe sťažnosti žalobcu v 1. rade vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom II. ÚS 65/08-121 zo dňa 14. októbra 2008 rozhodol tak, že Okresný súd Nitra porušil základné právo žalobcu v 1. rade na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijatím jeho podania zo dňa 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom. Ústavný súd Slovenskej republiky prikázal Okresnému súdu Nitra konať vo veci podania žalobcu v 1. rade z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a Okresnému súdu Nitra uložil povinnosť uhradiť žalobcovi v 1. rade trovy právneho zastúpenia a sťažnosti vo zvyšnej časti nevyhovel. Z odôvodnenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že v danom prípade došlo postupom okresného súdu vo veci neprijatia podania sťažovateľa - žalobcu v 1. rade z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom k takej interpretácii a aplikácii dotknutých právnych predpisov, ktorá nie je zlučiteľná s ústavou t.j. je z ústavného hľadiska neospravedlňiteľná a neudržateľná. V dôsledku tohto postupu okresný súd podľa záveru ústavného súdu porušil základné právo žalobcu v 1. rade po čl. 46 ods. 1 ústavy a jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd vzhľadom k tomu, že vyslovil porušenie základného práva

žalobcu v 1. rade bolo v záujme ochrany jeho práv, aby sa v zmysle čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. d) zákona o ústavnom súde obnovil stav pred porušením označených práv žalobcu v 1. rade a preto ústavný súd vydal príkaz okresnému súdu, aby vo veci podania žalobcu v 1. rade z 24. júla 2006 opätovne konal podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Povinnosťou okresného súdu bolo opätovne sa zaoberať podaním žalobcu v 1. rade z 24. júla 2006 ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Ústavný súd tiež uviedol, že na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin okresný súd nebude môcť podanie žalobcu v 1. rade zaevidovať spätne ku dňu jeho doručenia. I tak bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené s účinkami pôvodného doručenia. Vo veci žalobcom v 1. rade uplatneného nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd uviedol, že zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu považoval samotné deklarovanie porušenia označených práv ako aj príkaz, aby okresný súd opätovne v danej veci konal, ktorým sa garantuje, že práva uplatnené podaním z 24. júla 2006 zostanú žalobcovi v 1. rade zachované, za dostatočné na zabezpečenie ochrany označených práv žalobcu v 1. rade. Opierajúc sa o skutočnosť, že týmto spôsobom sa obnoví stav pred porušením označených práv žalobcu v 1. rade, čo mu umožní zákonom ustanoveným spôsobom domáhať sa práv uvedených v žalobnom návrhu - podaní z 24. júla 2006, čím sa zároveň naplní účel, ktorý žalobca v 1. rade sledoval podaním ústavnej sťažnosti, ústavný súd dospel k záveru, že v danej veci nie je v záujme dovŕšenia ochrany porušených práv žalobcu v 1. rade potrebné priznať aj finančné zadosťučinenie a preto v tejto časti návrhu nevyhovel.

23. Okresný súd Nitra nosiče doručené dňa 31.03.2006 vrátil pre technickú nepripravenosť, nosiče predložené dňa 24.07.2006 si však ponechal s tým, že počká na vyriešenie technických problémov súvisiacich s prijímaním elektronických podaní. Začiatkom roka 2007, po nainštalovaní softvéru QSign pristúpil súd k prijímaniu návrhov v počte 1382 z nosičov, ktoré mal súd uložené v trezore a to pri akceptovaní ich prvého podania na súd, t.j. k 31.03.2006. Po prijatí návrhov sudcovia zistili, že návrhy vykazujú viaceré procesné nedostatky (nesprávne uvedené mená a adresy odporcov, neúplné listinné doklady ~ bez dátumov a podpisov) a ani v jednej veci nebol zaplatený súdny poplatok. Vzhľadom na uvedené súd začal najskôr odstraňovať nedostatky podaní postupom podľa § 43 ods. 1 OSP. Podania, ktoré neboli doplnené a na ich základe nich nebolo možné pokračovať v konaní (cca. 20 vecí) súd odmietol, niektoré návrhy postúpil inému súdu a vo všetkých ostatných veciach súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdnych poplatkov. Žalobca napriek výzve ani v jednej veci súdny poplatok nezaplatil, preto boli tieto konania zastavené, rozhodnutia o zastavení konania nadobudli právoplatnosť v priebehu v priebehu marca 2009. Žalobca tak sám spôsobil, že veci nemohli byť meritorne prejednané. V časti návrhov, ktoré neboli okresným súdom zaregistrované ani po zavedení elektronickej podateľne (z dôvodu nevedomosti súdu o tom, že nosiče doručené dňa 31.03.2006 neobsahovali totožné návrhy ako nosiče doručené dňa 24.07.2006) Žalobca v I. rade tieto na výzvu súdu nepredložil a teda znemožnil aj naplnenie príkazu daného Ústavným súdom SR okresnému súdu (sp. zn. II. ÚS 65/08). Žalobca v I. rade teda disponoval informáciou o možnosti súdu prijať jeho podania (nakolko o 1382 návrhoch súd konal a rozhodol), na výzvy súdu (naposledy listami zo dňa 15.02.2010 a 18.02.2011) predložiť návrhy obsiahnuté na nosiči zo dňa 24.07.2006 nereagoval, čím znemožnil súdu vo veci konať a rozhodnúť. Z. O. K., predseda predstavenstva žalobcu v 1. rade a konateľ žalobcu v 2. rade vo svojej výpovedi v konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 16 C 163/2011 uviedol, že postup slovenskej justície a Ministerstva spravodlivosti vníma zle, keďže súdy od roku 2006 neurobili nič okrem toho, že zastavili konania pre nezaplatenie súdneho poplatku a to i napriek tomu, že súdne poplatky sú premlčané, lebo uplynula doba viac ako 3 roky. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze výslovne prikázal súdu, aby konal vo veciach s tým, že konanie sa musí vrátiť o 5 rokov späť. Technicky však nie je možné zapísať pôvodné návrhy v elektronickej podateľni spätne. Škoda, ktorá bola žalobcovi v 1. rade spôsobená je možné rozdeliť do troch kategórií s tým, že prvá je istina, druhá poplatky z omeškania a tretia trovy právneho zastúpenia advokátskej kancelárii. Z dôvodu, že je možné, že by žalobca v 1. rade nebol úspešný v konaniach o zaplatenie koncesionárskych poplatkoch 100%, navrhol vykonať znalecké dokazovanie znaleckým ústavom o posúdenie výšky škody, ktorá bola spôsobená. Istinu koncesionárskych poplatkov navrhovateľ kúpili za 100% svojho nominálu a sú vyčíslené, trovy právneho zastúpenia zaplatil podľa vyhlášky a poplatky z omeškania si mohol uplatniť až po tom keď bude žalovaná istina. Okresný súd však znemožnil svojim nesprávnym úradným postupom žalovať istinu a teda poplatky z omeškania si žalobca v I. rade nikdy neuplatnil. Z dôvodu, že poplatky z omeškania vo forme, ktorú vtedy stanovoval zákon t.j. 5000,- Sk za každý mesiac omeškania splatením, by boli likvidačné pre 99% koncesionárov, žalobca v I. rade vo výzvach

na zaplataenie, vyzýval na nováciu a navrhoval zaplatiť namiesto poplatku z omeškania, ktoré by v tom čase v priemere predstavovali niekoľko 100 tisíc Sk až milión SK, len čiastku 1.000 až 20.000,- Sk. V týchto intenciách zdokladoval i predpokladanú výšku škody. Okrem majetkovej škody žalobcu v I. rade postihla aj nemajetková ujma vo forme odrieknutých a zmarených obchodných príležitostí, ktoré utrpel vďaka neprijatým podaniam podaných elektronicky zaručeným podpisom dňa 24.07.2006. K neprijatiu návrhov došlo napriek tomu, že zákon možnosť podať návrhy zo zaručeným elektronickým podpisom platí od roku 2002. Po medializácii, ktorou vzišlo na svetlo neschopnosť podať žaloby so zaručeným elektronickým podpisom, žalobca v I. rade prišiel o viacerých významných klientov. Z.. S. S., podpredseda predstavenstva žalobcu v 1. rade a konateľ žalobcu v 2. rade vo výpovedi v konaní vedenom na Okrasnom súde Bratislava I pod sp.zn. 16 C 163/2011 uviedol, že v súvislosti s týmito konaniami po využití všetkých opravných prostriedkov podal žalobca v 1. rade sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu a tento súd sťažnosť prijal na ďalšie konanie. Okresný súd naďalej porušuje práva naďalej odmieta podania žalobcu v I. rade a vyhovára sa na nezaplatené súdne poplatky. Konanie Okresného súdu spôsobuje žalobcovi v I. rade ďalšie náklady a výdaje. K nemajetkovej ujme uviedol, že okrem toho, že odstúpili veľkí klienti, bola žalobcovi v I. rade aj mediálne spôsobená ujma ne mene a to tým, že boli považovaní výpalníkov, čo bolo uvedené aj na schôdzi parlamentu. Žalobca v 1. a 2. rade predložili súdu znalecký posudok číslo 01/2009 zo dňa 17.02.2009 vypracovaný znalcom F. S. H., znalcom z odboru elektrotechnika, odvetvie Elektronika, Riadiaca technika, výpočtová technika (hardvér), Odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky, Počítačové programy (softvér) elektronika, ktorý bol vypracovaný na základe objednávky navrhovateľa. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že nie je možné z databázového systému, ktorý navrhovateľovi slúži ako dátový sklad vyhotoviť identickú kópiu pôvodných (originálnych) DVD nosičov, ktoré obsahovali identické dokumenty podpísané identickým zaručeným elektronickým podpisom a potvrdené identickou časovou pečiatkou. Z kópie faktúry č. 3/2006 zo dňa 04.04.2006 vystavenej Z.. S. K., advokát, ktorú predložil žalobca v 1. a 2. rade vyplýva, že Z.. S. K., advokát vyfakturoval žalobcovi v 1. rade dohodnutú odmenu advokáta za poskytnutie právnej pomoci vo veci vymáhania nedoplatkov na koncesionárskych poplatkov podľa uzavretej mandátnej zmluvy zo dňa 20.09.2005 spolu vo výške 145.638.456,- Sk (4.834.311,09 eur). Odmena je za vypracovanie návrhov na vydanie platobných rozkazov vrátane ďalších právnych úkonov v celkovom počte 74.154 prípadov. Zo stanoviska F. Z. H., riaditeľa správy súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky zn. Spr 213/2012 zo dňa 1. marca 2012 vydaného na základe žiadosti žalobcu v 1. rade okrem iného vyplýva, že systém elektronickej podateľne prideluje dátum prijatia konkrétneho návrhu súdom zo systémového dátumu servera elektronickej podateľne, ktorý je synchronizovaný s časovými servermi. Systém elektronickej podateľne je uzavretým a zabezpečeným systémom a nie je v ňom možné ľubovoľne určovať, či meniť dátum prijatia návrhu na začatie súdneho konania súdom. Spätné prijatie návrhu na začatie konania k ľubovoľnému dátumu z minulosti v systéme elektronickej podateľne nie je možné, zmena alebo úprava dátumu prijatia návrhu na začatie konania v systéme elektronickej podateľne nie je možná.

24. Podľa § 1 písmeno a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

25. Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

26. Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

27. Podľa § 4 ods. 1 písmeno a) bod 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

28. Podľa § 27b ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje predpismi účinnými do 31. decembra 2008.

29. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom účinným do 31.12.2008 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

30. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

31. Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

32. Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

33. Podľa § 18 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

34. Podľa § 18 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

35. Podľa § 18 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

36. Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

37. Podľa § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

38. Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa v 1. a 2. rade nie je dôvodný a preto návrh v celom rozsahu zamietol. Navrhovateľ v konaní nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a ním uplatnenou škodou.

39. Podľa citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to:

1. nesprávny úradný postup orgánu štátu
2. existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch
3. príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

40. V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania.

41. V zmysle ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky nesprávny úradný postup je postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou priamo nesúvisí, nevyústi do nej a neprejaví sa v obsahu konkrétneho rozhodnutia.

42. V prejednávanej veci žalobca v 1. a 2. rade považoval za nesprávny úradný postup postup Okresného súdu Nitra, ktorý neprijal podania žalobcu v 1. rade - návrhy na vydanie platobných rozkazov uskutočnené elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom, ktoré boli doručené Okresnému súdu Nitra dňa 24.07.2006. Žalobca v I. rade spolu s návrhmi na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh Okresnému súdu Nitra zároveň doručil Sprievodný list k návrhu, v ktorom súd informoval o urobenom podaní, zvolenej forme a obsahu optického nosiča DVD. Žalobca v I. rade návrhy na vydanie platobných rozkazov podal v zmysle § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v znení do 28.02.2007 podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, telegraficky alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej, ktoré bolo urobené telegraficky, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada. Žalobca v 1. rade dňa 30.03.2006 doručil Okresnému súdu Nitra návrhy na začatie konania - vydanie platobných rozkazov vrátane príloh, pričom podanie urobil elektronickými prostriedkami obsahujúcimi elektronické dokumenty, návrhy podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Spolu s návrhmi na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh žalobca Okresnému súdu Nitra zároveň doručil Sprievodný list k návrhu, v ktorom súd informoval o urobenom podaní, zvolenej forme a obsahu optického nosiča DVD. Na podanie žalobcu v 1. rade reagoval Okresný súd Nitra listom zo dňa 06.04.2006 oznámili žalobcovi v I. rade, na základe stanoviska Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky že súdy slovenskej republiky nemajú na tento účel k dispozícii elektronickú podateľňu, preto nie sú v súčasnosti splnené podmienky osobitného zákona na prijímanie podania elektronickou formou prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitných predpisov. Žalobca v I. rade reagoval listom zo dňa 26.04.2006 ktorom uviedol, že sprievodný list k návrhu nie je podaním v zmysle § 42 ods. 1 OSP lebo ako to vyplýva už z označenia listu, ide len o sprievodný list k návrhom, pričom návrhy na začatie konania (žaloby o vydanie platobných rozkazov) sú zaznamenané v elektronickej podobe na DVD nosiči a sú podpísané zaručeným elektronickým podpisom a opatrené časovou pečiatkou. Žalobca v I. rade tiež konštatoval, že podanie bolo urobené v súlade s § 42 ods. 1 OSP a bolo riadne doručené, a preto v zmysle § 82 ods. 1 OSP považuje 31. marec 2006 za deň začatia konania. Žalobca v I. rade dňa 24. júla 2006 doručil okresnému súdu nové podanie a zaslal mu sprievodný list a 2 kusy DVD nosičov obsahujúce návrhy na vydanie platobných rozkazov spolu s prílohami, pričom návrhy boli podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Okresný súd Nitra listom z 11. augusta 2006 žalobcovi v I. rade oznámil, že podanie urobené 24. júla 2006 nemožno prijať z rovnakých dôvodov ako tomu bolo v prípade prvého podania, a preto mu vracia DVD nosiče.

Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom II. ÚS 65/08-121 zo dňa 14. októbra 2008 rozhodol, že Okresný súd Nitra porušil základné právo žalobcu v 1. rade na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijatím jeho podania z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom, prikázal Okresnému súdu Nitra konať vo veci podania žalobcu v 1. rade z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a Okresnému súdu Nitra uložil povinnosť uhradiť žalobcovi v 1. rade trovy právneho zastúpenia a sťažnosti v časti uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia nevyhovel.

43. Ústavný súd skonštatoval, že postupom okresného súdu vo veci neprijatia podania žalobcu v 1. rade z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom došlo k porušeniu základného práva žalobcu v 1. rade podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd zároveň vydal príkaz okresnému súdu, aby vo veci podania navrhovateľa v 1. rade z 24. júla 2006 opätovne konal podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a opätovne sa podaním navrhovateľa v 1. rade z 24. júla 2006 zaoberal ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Ústavný súd uviedol, že na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin okresný súd nebude môcť podanie navrhovateľa v 1. rade zaevidovať spätne ku dňu jeho doručenia. I tak bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené s účinkami pôvodného doručenia.

44. Žalovaná k nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Nitra uviedla, že je pravdou, že žalobca doručil okresnému súdu návrhy na začatie súdneho konania dňa 24.07.2006 urobené elektronickými prostriedkami, ktoré neboli okresným súdom prijaté pre technickú nepripravenosť. Žaloba vo veci samej bola podaná dňa 14.07.2010 a z toho dôvodu žalovaná vznesla z opatrnosti námietku

premlčania nároku s poukazom na § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Súd sa zaoberal vznesenou námietkou premlčania a dospel k záveru, že nárok na náhradu škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu nie je premlčaný. Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Žalovaná premlčanie odvodzovala odo dňa 24.07.2006, t.j. od momentu, kedy žalobca v I. rade podal Okresnému súdu Nitra podania elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom. Tento moment však nie je totožný s momentom kedy sa žalobca v I. rade o vzniku škody dozvedel. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že zo strany Okresného súdu Nitra neprijatím podania žalobcu v I. rade z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom došlo k nesprávne úradnému postupu.

45. Ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je preukázanie vzniku škody a jej výšky. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia škody resp. nemajetkovej ujmy a skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a majetková či nemajetková ujma už vznikla. Škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, ušlý zisk spočíva v tom, že nenastalo zväčšenie majetku poškodeného, ktorý by bolo možné, nebyť škodnej udalosti, dôvodne očakávať s ohľadom na predvídateľný sled vecí. Ušlý zisk podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka spočíva v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa tak dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí. Ušlý zisk sa teda prejavuje stratou očakávaného prínosu, teda prospechu, ktorému malo reálne dôjsť, ak by nedošlo ku škodnej udalosti a predstavuje reálne dosiahnuteľný (nie hypotetický) prospech, o ktorý poškodený prišiel. V danom prípade žalobca v 1. a 2. rade nemohol byť v konaní o náhradu škody v dôsledku ním uvádzaného nesprávneho úradného postupu úspešný z dôvodu, že za daného skutkového stavu neuniesol dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním vzniku ním uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a jej výšky. Žalobca v 1. a 2. rade v konaní pred súdom nepreukázal vznik škody, ktorej náhrady sa domáhal.

46. Žalobcom v I. a 2. rade uplatnená náhrada majetkovej škody predstavovala náhradu škody vo výške 33.006.109,01,- EUR. Žalobca v I. rade si ju uplatnil v dôsledku zániku majetkových práv, keď tvrdil, že z viny Okresného súdu Nitra a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním došlo k premlčaniu práv na zaplatenie súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva. Uplatnená náhrada škody predstavovala súčet majetkovej škody na istine pohľadávok v sume 9.859,92- EUR a na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania v sume 32.996.249,09 EUR.

47. Žalobca v I. rade odôvodňoval škodu vo výške 9.859,92- EUR ako sumu vyčíslenú istinami pohľadávok, teda ako sumu, ktorá predstavovala spolu sumu jednotlivých pohľadávok, ktoré boli uplatnené návrhmi na začatie konania podané súdu dňa 24.07.2006. Podľa žalobcu neprijatím návrhov okresný súd vylúčil účinok § 112 veta prvá Občianskeho zákonníka čím spôsobil plynutie premlčacej doby vo vzťahu k majetkovým právam žalobcu v I. rade a bezdôvodne vystavil žalobcu v I. rade reálnemu riziku zamietnutia podaných návrhov v prípadoch, ak by jednotliví označení odporcovia uplatnili námietku premlčania.

48. Súd sa s tvrdením žalobcu v I. rade nestotožnil a mal za to, že žalobca v I. a 2. rade nijakým spôsobom nepreukázal, že došlo k zániku majetkových práv z dôvodu premlčania. Žalobca v I. rade jednak ani v jednom prípade nepreukázal, že by čo i len jeden z ním podaných návrhov na začatie konania na Okresnom súde Nitra bol z dôvodu vznesenej námietky premlčania v tom ktorom konaní zamietnutý.

49. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že návrhmi podanými žalobcom v I. rade elektronickou formou dňa 24.07.2006 na Okresný súd Nitra boli začaté konania dňom doručenia týchto podaní bez ohľadu na to, či ich okresný súd prijal alebo nie. Pre posúdenie včasnosti uplatneného nároku je rozhodujúci okamih podania návrhu na súd k čomu došlo dňa 24.07.2006. I z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 65/08- 121 nepochybne vyplýva, že povinnosťou okresného súdu je opätovne sa zaoberať podaním žalobcu v 1. rade z 24. júla 2006 ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Ústavný súd tiež uviedol, že na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin okresný súd nebude môcť podanie žalobcu v 1. rade zaevidovať spätne ku dňu jeho doručenia, lebo i tak bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené s účinkami pôvodného doručenia.

50. Z uvedeného je zrejmé, že doručením podaní dňa 24.07.2006 došlo k spočívaniu premlčacej doby a nároky uplatnené týmito návrhmi by mohli byť v dôsledku vznesenej námietky premlčania zamietnuté len v prípadoch ak došlo k premlčaniu nárokov už pred podaním návrhov na súd dňa 24.07.2006.

51. Zo strany žalobcu v I. rade došlo k uplatneniu nároku ním predpokladanej škody, ktorá by mu mohla vzniknúť, ale len v prípade ak by zo strany súdu boli všetky návrhy na začatie konania o zaplatenie koncesionárskych poplatkov zo strany súdu zamietnuté z dôvodu, že súd ich posúdil ako premlčané. K tomu však nedošlo, žalobca v I. a 2. rade to nepreukázal a ani to netvrdil.

52. Škodu vo výške 32.996.249,09 EUR žalobca v I. a 2. rade odôvodňoval tým, že táto mu vznikla na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania, nakoľko, aby žalobca v I. rade mohol vymáhať poplatky z omeškania musel uplatniť postup upravený v § 9 zákona č. 212/1995 Z.z. v účinnom znení a preto musel žalobca v I. rade aby mohol pristúpiť k uplatneniu práva na poplatok z omeškania, uplatniť právo na úhradu pohľadávky z koncesionárskeho poplatku na súde. Okresný súd návrhy, ktorými uplatňoval právo na úhradu pohľadávky z koncesionárskych poplatkov neprijal a tým spôsobil premlčanie práva na zaplatenie pohľadávky z koncesionárskeho poplatku a tak zamedzil uplatňovanie súvisiaceho práva na poplatok z omeškania a spôsobil materiálnu škodu vo výške poplatku z omeškania.

53. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak platiteľ poplatku nesplní povinnosť podľa § 3 ods. 3 a 8 alebo povinnosť podľa § 7 ods. 2 a 3, je v omeškaní so zaplatením poplatku.

54. Podľa § 8 ods. 2 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak je platiteľ poplatku v omeškaní so zaplatením poplatku dlhšie ako jeden mesiac odo dňa splatnosti poplatku (§ 3 ods. 3 a 6), vyberateľ poplatkov, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas písomne vyzve platiteľa na splnenie povinnosti podľa tohto zákona.

55. Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak platiteľ poplatku nesplní povinnosť označenú vo výzve, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas po uplynutí určenej lehoty uplatní právo na úhradu nedoplatku na príslušnom súde.

56. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak je platiteľ poplatku (§ 3) v omeškaní s platbou dlhšie ako dva mesiace a dodržal sa postup podľa § 8, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas požiada platiteľa o zaplatenie poplatku z omeškania.

57. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 poplatok z omeškania podľa ods. 1 je 5 000 Sk u fyzických osôb a 15 000 Sk u právnických osôb za každý, aj len začatý mesiac omeškania, a to za každý prijímač, za ktorý je platiteľ v omeškaní s platbou.

58. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak platiteľ poplatku nezaplatí poplatok z omeškania ani do jedného mesiaca po doručení výzvy na jeho zaplatenie (odsek 2), Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas môže uplatniť svoj nárok na súde.

59. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody, ktorá žalobcovi v I. a 2. rade vznikla v dôsledku znemožnenia uplatnenia príslušenstva - poplatku z omeškania v jednotlivých veciach súd uvádza, že žalobca v I. a 2. rade nepreukázal dôvodnosť ním uplatnenej sumy, nepreukázal, že by si návrhmi na zaplatenie koncesionárskych poplatkov uplatňoval i príslušenstvo - poplatky z omeškania a nepreukázal ním tvrdenú skutočnosť, že zo strany súdu došlo k zamietnutiu jednotlivých návrhov na začatie konania v dôsledku vznesenej námietky premlčania.

60. Zo strany žalobcu v I. a 2. rade i v tomto prípade došlo k uplatneniu nároku náhrady hypotetickej škody, ktorá žalobcovi v I. a 2. rade však nevznikla.

61. Žalobca v I. rade si ďalej uplatnil náhradu škody vo výške 1.650.305,- EUR titulom ušlého zisku keď tvrdil, že z viny okresného súdu a v priamej príčinnej príslušnosti s jeho protiprávnym konaním žalobca v I. rade nemohol po dobu dlhšiu ako dva roky podnikateľsky zužitkovať finančné prostriedky, ktoré nadobudol prevodom alebo úhradou súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva. Žalobca v I. rade tento nárok odôvodnil tým, že vo všeobecnosti súdy začali spracovávať agendu t.j. začali s konaním o ním podaných návrhoch až po rozhodnutí Ústavného súdu SR. Od podania návrhov na začatie konania do ich registrácie uplynulo viac ako dvojročné obdobie nečinnosti. V prípade ak by súdy konali v primeranej lehote, mohol žalobca v I. rade speňažené pohľadávky s príslušenstvom investovať minimálne formou vkladu na termínovaný účet v banke, čo by mu prinieslo zisk v podobe úroku minimálne vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky ktorá bola ku dňu 01.01.2009 vo výške 2,50 %.

62. Žalobca v I. a 2. rade uplatnenú škodu však čo do výšky nešpecifikoval, nie je zrejmé ako k vyčísleniu uplatnenej sumy došiel a na základe akých skutočností, nakoľko o nároku žalobcu v I. rade v tom ktorom konaní nebolo právoplatne rozhodnuté tak, že by žalobcovi v I. rade bol ním uplatnený nárok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov právoplatne priznaný. Za daného stavu potom nie je možná ani vyčíslieť ušlý zisk keď nie je možné stanoviť základ nároku, z ktorého by bolo možné reálne vychádzať.

I v tomto prípade ide zo strany žalobcu v I. a 2. rade o uplatnenie hypotetickej škody, ktorá žalobcovi v I. rade nevznikla.

63. Vyššie uvedené sa týka i nároku žalobcu v I. rade na náhradu škody vo výške 429,95,- EUR, ktorú si žalobca v I. rade uplatnil titulom náhrady za predpokladané úročenie finančného kapitálu, ktorý je doposiaľ umŕtvený v neprejednaných súdne uplatnených pohľadávkach. Podľa žalobcu v I. rade by súd postupoval dôsledne podľa procesných pravidiel, došlo by k prejednaniu a meritórnemu rozhodnutiu vecí v primeranej lehote a investovaný finančný kapitál by sa podľa podnikateľského plánu žalobcu v I. rade zužitkoval a transformoval na profit. Súd zmaril finančnú investíciu žalobcu v I. rade, ktorá mohla byť bez akéhokoľvek rizika minimálne zúročená formou vkladu na terminovanom účte v banke pri základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky k 01.01.2009 t.j. vo výške 2,50%. Žalobca v I. rade ani v tomto prípade neuviedol ako uplatnenú sumu vyčíslil a z akých podkladov vychádzal. Za daného stavu nie je možné reálne určiť v akej výške by finančné prostriedky a či vôbec, by boli žalobcovi v I. rade v jednotlivých konaniach priznané, či by boli od dlžníkov vymožené teda či by boli reálne i žalobcovi v I. rade zaplatené a kedy by mohol nimi disponovať. Žalobca v I. a 2. rade opäť i v tomto prípade si uplatnil hypotetickú škodu, ktorá mu však nevznikla.

64. Náhradu škody vo výške 63.925,35 EUR si žalobca v I. rade uplatňoval titulom náhrady vynaložených finančných prostriedkov na ochranu legitímnych práv žalobcu v I. rade, t.j. na úhradu poplatkov, trov právneho zastúpenia, nákladov na telekomunikačné, poštovné, administratívne a tlmočnicke výdaje. Žalobca v I. rade uviedol, že k vynaloženiu nákladov došlo z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním keď bez akejkoľvek náhrady žalobca v I. rade musel vynaložiť náklady na ochranu svojho práva na prístup k súdu a na ochranu majetkových práv. Išlo o náklady a výdavky vynaložené na vnútroštátnej úrovni spočívajúce v náhrade nákladov za zastupovanie pred okresným súdom ako trov právneho zastúpenia zaplatené právnenému zástupcovi JUDr. Miroslavovi Pavelkovi, advokátovi za podanie 409 žalôb á 1.964,- Sk = 804.094,- Sk. Suma 1.946,- Sk predstavuje náhradu za 3 úkony právnej služby á 500,- Sk, 2 x režijný paušál á 150,- Sk, 1 x režijný paušál á 164,- Sk.

65. V tejto súvislosti súd uvádza, že žalobca v I. a 2. rade nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku, nakoľko ide o náhradu trov právneho zastúpenia týkajúcich sa jednotlivých konaní, na náhradu, ktorých by mal žalobca v I. rade v prípade úspechu v tom ktorom konaní nárok od neúspešného odporcu. Nie je teda zrejmé z akých dôvodov by mal náhradu trov konania (trov právneho zastúpenia) znášať štát ako náhradu škody.

66. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody spočívajúcej v náhrade trov právneho zastúpenia v rámci zastupovania žalobcu v I. rade pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vo výške 427,51 eur, súd uvádza, že o náhrade trov konania v konaní pred ústavným súdom už rozhodol Ústavný súd v Náleze II. ÚS 65/08-121 zo dňa 14.10. 2008, keď Okresnému súdu Nitra uložil povinnosť uhradiť žalobcovi v I. rade trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 8 011,08 Sk.

67. Žalobca v I. rade si v konaní uplatnil i náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 642.840,- EUR ako satisfakciu pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním utrpel masívny a mnohokrát sa opakujúci zásah do základných práv, najmä práva na prístup k súdu a práva vlastniť majetok. Priznanie zadostučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadostučinenia v peniazoch. Právne relevantná len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencie skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do práv mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného. Žalobca v I. rade však uplatnenú nemajetkovú ujmu nijakým spôsobom neodôvodnil, neuviedol žiadne skutočnosti na preukázanie, že by ním vytýkaným nesprávnym úradným postupom zo strany okresného súdu došlo k negatívnym následkom v dôsledku, ktorých by mu bola spôsobená nemajetková ujma.

68. Ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody resp. náhradu nemajetkovej ujmy je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi škodnou udalosťou (nezákonným úradným postupom či nezákonným rozhodnutím) a vzniknutou ujmov. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba vzťahov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku;

ak bola príčinou škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o jej skutkové posúdenie vo všetkých konkrétnych súvislostiach, pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992).

69. O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda - majetková resp. nemajetková ujma vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani majetková či nemajetková ujma. V prejednávanej veci žalobca v I. a 2. rade neunesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku majetkovej a ani nemajetkovej ujmy v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu. Žalobca v I. a 2. rade preukazoval príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom ujmy skutočnosťou, že v prípade, že by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany okresného súdu tak by k vzniku škody nedošlo. Takto žalobcom v I. rade uvádzaná príčinná súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a uplatnenou náhradou škody a nemajetkovej ujmy neobstojí nakoľko nejde o priamu príčinnú súvislosť, keďže nesprávny úradný postup zo strany Okresného súdu Nitra nebol v príčinnej súvislosti s uplatnenou náhradou škody. Žalobca v 1. a 2. rade nepreukázal v konaní, že škoda, ktorej náhradu si uplatnil mu vznikla.

70. Majetkovou ujmu je strata majetkového prínosu, ktorý mohol žalobca ako osoba oprávnená očakávať od svojho dlžníka (dlžníkov) pri obvyklom slede udalostí, nebyť nesprávneho úradného postupu. Zodpovednosť štátu za škodu predpokladá, že v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom sa právo na plnenie proti dlžníkovi stane nevyhnutným pričom je vylúčené, aby bolo uspokojené iným zákonným spôsobom. V zmysle uvedeného, pokiaľ si žalobca v I. rade uplatnil pohľadávku na zaplatenie koncesionárskych poplatkov voči jednotlivým dlžníkom v občianskych súdnych konaniach, v ktorých nebolo vo veci samej právoplatne o tomto nároku žalobcu rozhodnuté, je vylúčené kvalifikovať túto ako škodu, pretože ešte môže byť v rámci tohto konania uspokojená. Totiž uplatnenie a vymáhanie pohľadávky voči dlžníkovi a zároveň jej uplatnenie ako náhrady škody sa vzájomne vylučujú a podmieňujú a až výsledok uplatnenia pohľadávky môže privodiť vznik škody. Z tohto pohľadu je žaloba podaná predčasne, nakoľko žalobcom v I. a 2. rade škoda ešte nevznikla a môže im vzniknúť až po skončení občianskeho súdneho konania, kedy budú vedieť aj v akej výške a odkedy im vlastne aj začne plynúť premičacia lehota (§ 19 zákona č. 514/2003 Z.z.). V prvom rade si teda žalobcovia musia vysporiadať svoje nároky so subjektami zmluvných vzťahov a vo vzťahu k iným subjektom si môžu uplatňovať mimozáväzkovú zodpovednosť za vznik majetkovej ujmy až po tom, čo táto ujma zo záväzkových vzťahov vznikla, teda až vtedy ak právo žalobcov na plnenie nebolo a už nemôže ani byť uspokojené. Náhrady za plnenie, na ktoré je povinný priamy dlžník, sa preto nemožno úspešne domáhať na ďalších subjektoch z titulu ich zodpovednosti za škodu skôr, než vôbec majetková ujma vznikla.

71. Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, listinnými dôkazmi založenými v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu. Žalobca v 1. a 2. rade bol povinný v zmysle ustanovenia § 132 CSP pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy na ich preukázanie. Súd vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými žalobcami v žalobe a v priebehu konania, ktorými odôvodňovali svoj nárok.

72. Súd zamietol návrh žalobcu v I. a 2. rade na doplnenie dokazovania nariadením znaleckého dokazovania Ekonomickou univerzitou z dôvodu, že navrhnuté znalecké dokazovanie bolo navrhnuté vo vzťahu k účtovnej hodnote istiny koncesionárskych poplatkov a účtovnej hodnote príslušenstva koncesionárskych poplatkov teda na preukázanie sumy, ktorú by žalobca v I. a 2. rade mohol na základe podaných návrhov dňa 24.07.2006 na DVD nosiči vymôcť keď táto suma podľa žalobcov zodpovedá skutočnej škode, čo však súd považoval za irelevantné vo vzťahu k predmetu konania a vykonania dokazovania, na ktoré sa súd prioritne zamerl, nakoľko vykonaním tohto dokazovania by nebolo preukázané, že škoda vznikla keď nie je zrejmé či bol žalobca v I. rade v tom ktorom konaní úspešný a v akej sume.

73. Súd na základe právnych záverov mal po vyhodnotení vykonaného dokazovania za to, že žalobca v I. a 2. rade nepreukázal všetky zákonom predpokladané podmienky pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. , keď v konaní nepreukázal vznik majetkovej a nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy a preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

74. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP v zmysle zásady úspechu strany vo veci. Žalovaná strana v mala v konaní plný úspech, avšak

v súvislosti s vedením konania jej žiadne trovy konania nevznikli. Preto súd žalovanej strane náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.